

متن پرسش

سلام علیکم. با عرض پوزش، ما از بیانات حضرتعالی یاد گرفته ایم که جان انسان از طریق روزه داری مطهر و منور می شود و از آثار گناهان نجات می یابد. پس چرا گاهی که روزه می گیریم، در طول روزه داری این احساس طهارت و نورانیت را نداریم و تازه زشتی و آثار گناهان را بیشتر احساس می کنیم؟ این مسأله برای بنده منجر به نوعی از یأس شده و به من آسیب زده. تا حدی که عزم و اراده ام را تضعیف کرده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: برعکس، قصه، قصه:

«آب گِل خواهد که در دریا رود / گِل گرفته پای او را می کشد». تا به خود آییم و بفهمیم هنوز موانعی در پیش است و این لطف خداوند می باشد تا ما هرچه بهتر و بهتر در محضر او حاضر شویم. موفق باشید